

[Socialministeren.]

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen sagde, at der er mange kronisk syge, der hellere vil være hjemme end på plejehjem. Det er helt rigtigt, at de kronisk syge, der kan være hjemme, der kan blive passet hjemme, hellere vil være hjemme end på plejehjem, men det, der er tale om, er, at vi i høj grad mangler hjem for dem, der ikke kan være hjemme og blive passet hjemme, og som mangler et sted, hvor de kan få pleje og pasning. Jeg forstod også på det ærede medlem, at når det var tilfældet, er det klart, at vi må yde vor medvirken, og det er altså også det, som lovforslaget tilsigter.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen spurgte, om ikke der var et stort spring fra de 75 pct., som udvalget har foreslået som refusion af underskuddet, til de 40 pct., som jeg nu har foreslået. Selvfølgelig må jeg erkende, at der er et stort spring fra 75 ned til 40, men det, som nu engang har været opgaven, og som jeg også tror at vi i og for sig alle giver tilslutning til, er at nå til, at halvdelen af udgifterne bliver pålagt kommunerne og den anden halvdel staten, og det er altså det, de 40 pct. bevirker.

Det ærede medlem spurgte, om det nu er rigtigt at anbringe børn på sådanne plejestiftelser, hvor der hovedsagelig er ældre. Det, der først og fremmest er tale om her, er, at børnene kan komme på plejehjem, hvor de kan få en behandling, som er til gavn for de pågældende børn. Det er ikke meningen, at børnene skulle hen på et sted, hvor de fik det ubehageligt, tværtimod. Om det så i større udstrækning kan blive sådan, at vi med tiden får specielle plejehjem for børn, som det ærede medlem også omtalte, er en anden sag. Det er klart, at det ville være det rigtigste.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke sagde, at refusionsreglerne er vanskelige at hitte ud af. Jeg skal meget gerne understrege, at det er i og for sig vanskeligt at hitte ud af de forskellige refusionsregler, men resultatet er altså, som jeg har sagt et par gange, at når det bliver gennemført, skulle 50 pct. falde på kommunerne og 50 pct. på staten, og de kommunalfolk og de mennesker, der almindeligvis arbejder med de problemer, er fuldt indforstået med de refusionsregler, der her er tale om.

Det ærede medlem omtalte også den fore-

slåede bestemmelse om, at der på sådanne plejestiftelser eller hjem for kronisk syge kan ses bort fra en mindre arbejdsindtægt, og det ærede medlem mente, at man skulle se bort fra hele arbejdsindtægten. Det er i og for sig også tiltalende, men dette her er, om jeg så må sige, en lille begyndelse. På andre hjem, f. eks. på alderdomshjem, er der bestemmelser om, at hvis folk der tjener noget, skal de aflevere det. Her er vi faktisk gået videre end på andre områder, og det, at vi ser bort fra en mindre arbejdsindtægt her, kan bevirke, at vi eventuelt må til at gøre det samme på andre områder. Jeg har altså været lidt betænkelig ved at gå videre på nuværende tidspunkt, men jeg skal gerne erkende, at jeg i høj grad har min opmærksomhed henvendt på det, som det ærede medlem nævnte, ikke alene for de kronisk syge, som der her er tale om, men også for beboerne i andre institutioner indenfor staten og kommunerne.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, at jeg også meget gerne vil benytte lejligheden til at takke de private, der gennem en årrække har påtaget sig en opgave, som vi vist roligt kan sige er blevet forsømt fra det offentlige side. Det er denne forsømmelse, der bevirker, at vi nu kommer med dette lovforslag. Jeg vil sandelig gerne takke de forskellige private plejehjem, der er oprettet, hvad enten det er menighedsplejer eller lederejede diakonhjem, for den indsats, de har øvet med små midler og med lang arbejdstid. De har påtaget sig en gerning og en opgave, som der er grund til at påskønne og også takke dem for, og kan jeg fremover være medvirkende til en ordning, der kan skabe noget bedre vilkår for disse institutioner, vil jeg meget gerne. Der er også i betænkningen peget på, at det kunne tænkes, at vi kunne gå frem efter noget nær de samme retningslinier for de hjem, der her er tale om, som indenfor børneforsorgen ved at gøre dem til selvejende institutioner, som vi fra statens side i de enkelte tilfælde kunne give bevillinger for at få problemerne klaret. Jeg har i høj grad min opmærksomhed henvendt herpå og vil gerne tilsige min gode støtte, så vi også på disse områder kan nå et stykke frem.

Jeg takker som sagt for den venlige tilslutning til lovforslaget. Jeg håber, at vi